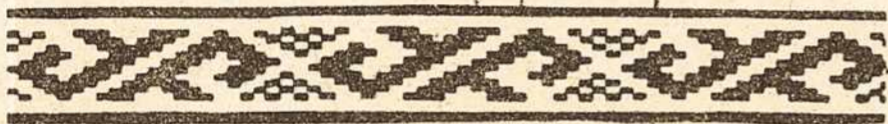

MŪSŲ LIETUVA

NR 7 (1385) XXVII. 1975 M. VASARIS - FEVEREIRO 13 D. 1,00 kruzeiras
R. Juatindiba 20 Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

ŠVĖSKIME LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATSTATYMA

Kaip kasmet, ir šiemet Vasario 16-oji visiems lietuviams - tiek sovietų vergijoje, tiek laisvajame pasaulyje - primena didįjį mūsų tautos laimėjimą - Lietuvos valstybinės nepriklausomybės atstatymą.

Kai pavergtoje Lietuvoje okupantas Vasario 16-sios šventę yra uždraudęs, laisvieji lietuviai turi juo labiau jos istorinį vaidmenį Lietuvos valstybingumui iškelti ir pagerbti. Tegū nelieka nė vienos lietuvių kolonijos laisvajame pasaulyje, kur nebūtų pasirinkta Vasario 16-sios šventė kuo iškilmingiau ir kuo prasmingiau paminėti.

Nors Lietuvos Valstybės nepriklausomybės atstatymo 57-sias metines švenčiame Lietuvai nepalankiomis tarptautinės raidos sąlygomis, nors mūsų tauta kenčia sovietinio okupanto rusinimo prievartą, religinį persekiojimą, asmens laisvių patyčias, būtų klaidinga iš besikeliančių ir praeinančių aplinkybių daryti galutines išvadas. Lietuvos reikalui padėtis nėra beviltiška.

Vasario 16-oji pavergtai tautai yra ne tik tautinio ryžto bei išvermės liudijimas, bet ir laisvės bei nepriklausomybės laimėjimo laidas. Tautos kūrybinis genijus, nepaisant okupanto žlugdančių varžtų, tebėra gyvas, stiprus ir vaisingas. Tautos laisvės troškimas yra nenumaldomas ir neįveikiamas, o rezistencija okupanto kėslams - nuostabiai išradinga ir stangri kaip plienas.

Mūsų išieivijai Vasario 16-oji yra ne tik lietuvių tarpusavio tautinio solidarumo liudijimas, bet sykiu ir kilnus tautinis įpareigojimas, kad savo darbais, savo finansine parama, savo moksliniais ir profesiniais sugebėjimais bei laimėjimais ateitume į talką pavergtosios tautos laisvės siekimams. Nors okupanto visaip trukdoma bendrauti su savo tautiniu kamienu, mūsų išieivija gyvai jaučia tautos nuotakas, kančias, lūkesčius bei viltis.

Vasario 16-sios šventės proga sveikiname visus lietuvius, anapus ir šiapus geležinės uždangos, ir nuoširdžiai linkime, kad visų mūsų bendromis pastangomis būtų priartintas Tėvynei Lietuvai valstybinės nepriklausomybės ir laisvės sugrįžimas.

Mūsų širdys, mūsų mintys ir darbai - Lietuvos laisvei ir nepriklausomybei.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo
Komitetas

New Yorkas
1975 m. sausio 21 d.

Sveika Tėvyne Lietuva!

GARBĖ KOVOJANČIAI TAUTAI

Vasario 16-toji yra mūsų visų gilaus apmąstymo diena. Kiekvienas privalome rimtai pagalvoti, kaip turime padėti mūsų pavergtai Tėvynei. Prievolę jai padėti turime visi. Tad, padėję ranką ant krūtinės, pasiklauskime, ką mes nuveikėme ir ką naudinga atlikome savo Tėvynei atsivilgiu.

Be kovos laisvės neatgausime.

Kovojama tačiau ne vien su priešą žudančiu ginklu rankoje. Yra ir kultūrinių kovos būdų.

Svarbiausias toks kultūringas kovos ginklas Lietuvos laisvei iškovoti - tai pastangos išlaikyti lietuvių tautą. Turime rimtai prisiminti, kad mūsų pareiga patiems nenuatauti, ir lietuviškoj dvasioj išauklėti mūsų jaunimą. Stengtis, kad jaunimas pamiltų Lietuvą, lietuviškus papročius, ypač gi tą senutę mūsų kalbą, kuria mes teisėtai didžiuojamės, ir kuri yra rimtai studijuojama įvairiuose pasaulio universitetuose. Turime tad stengtis į mūsų parengimus, šventes, minėjimus ir į bažnyčios pamaldas atsivesti savo vaikus, didelius ir mažus. Čia jie išgirs lietuvišką žodį ir čia jie pradės vertinti visa, kas yra lietuviška. Betgi visas šio tautinio auklėjimo pagrindas turi būti grindžiamas šeimoje.

Antra, tampriai su pirmąja susijusi, priemonė mūsų laisvei atkovoti - tai organizuotumas.

Lietuvių skaičiumi antra visam laisvam pasauly, Brazilijos kolonija negali pasigirti savo nuveiktais darbais lietuvių. Nes dirbo neorganizuotai, nevieningai.

Pagaliau neseniai susikūrė Brazilijos Lietuvių Bendruomenė, kuri yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės padalinys, taigi pasaulinė lietuvių organizacija. Jai turėtų priklausyti visi lietuviai. Tik joje kiekvienas galim jaustis lietuvių šeimos nariu.

Jei visi dalyvautume šioje pasaulinėje lietuvių organizacijoje, daug daugiau nuveiktume. Gi mažos, dažnai susiskaldžiusios organizacijos ir net niekam nepriklausantys tautiečiai - tai liūdnas reiškinys; ir ne tik kad neprisideda prie Tėvynei vadavimo darbo, o dažnai jam net pakenkia.

Didelis ginklas, nors ir pavėluotai primintas - tai mūsų kolonijos archyvo bei muziejaus steigimas. Jame tilptų mūsų kolonijos kultūriniai turtai. Kiek gražiausių meno išdirbinių nyksta paslėpta skryniuose! Kiek vertingų knygų, laikraščių, rankraščių, svarbių kolonijos gyvenimo dokumentų nyksta be žinios! O tai neįkainuojamos vertės medžiaga Lietuvos kultūrai įrodyti, išieivijos veiklai nušviesti, kolonijos istorijai parašyti...

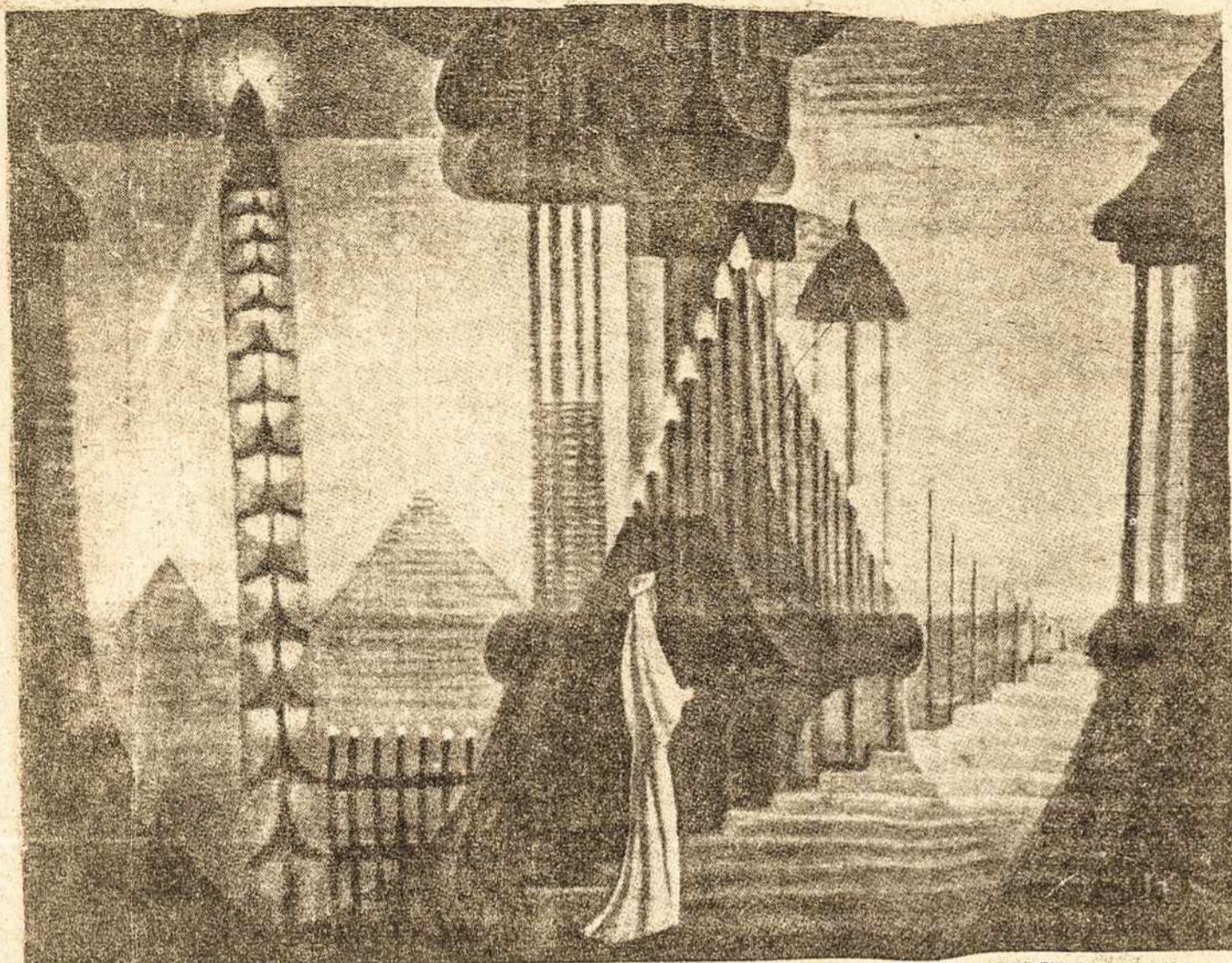
Netrukus minėsime didžiosios emigracijos penkiasdešimtmetį. O kuo medžiaga, kur šaltiniai pusės šimtmečio gyvenimui apšviesti? Į šią klausimą kaip tik turėtų atsakyti toks archyvas - muziejus.

Kiekviena kultūringa tauta gerbia savo senelius - tuos, kurie išugdė dabartinę kartą. Neviėnas jų, dirbę ir vargę ilgą savo amžių, net ir senatvėj neturi paramos, paguodos, net tinkamos užvėjos savo namuose. Mes, deja, lig šiol dar neįstengėm sukurti nei mažo židinio beturčiams seneliams lietuviams, reikalingiems, o neturintiems, šeimos židinio.

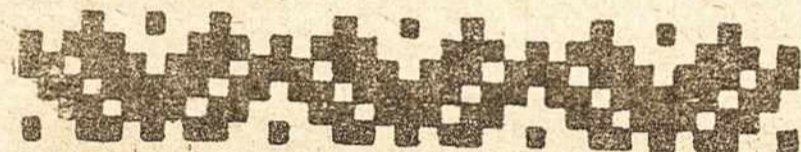
O ką duosim mūsų jaunajai kartai? Ar vien tik gražius, augštai skambančius žodžius, ir vien tik raginimus?

Kad galėtum turėti teisę ko iš jaunimo reikalauti, turim pirmiau jam duoti. Visos, net ir mažesnės kolonijos, turi savo jaunimo klubus, sto vyklavietes, poilsio vietas užmiesčiuose, grynam ore. O mes kodėl ne?

(Tęs. 10 psl.)

K. Simonis — "SIMFONIJA"

Klemensas Jūra

LIETUVOS KARIAMS

*"Kas teisinga — nemirs, nors
vandenim, nors kalnais apklotum..."*

Vaižgantas

Ilgais keliais, kur knygnešiai tautos keliavo,
Plačiais laukais, kur savanorių kraujas liejos...
Kapai... kapai kovotojų, karių ir partizanų...
Lietuvis — vergas palinkęs šiaurės vėjuos...

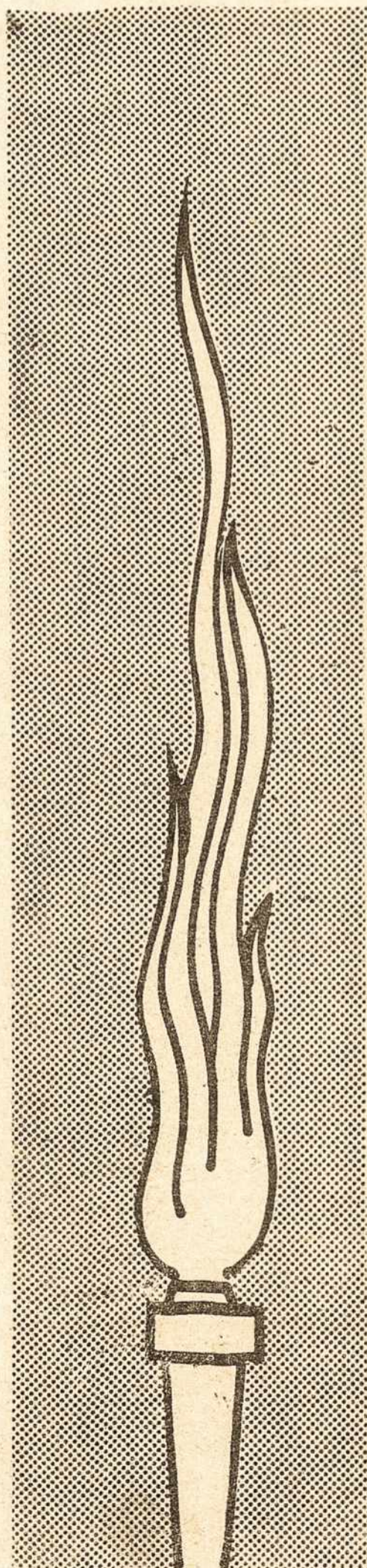
Ilgais, sunkiais keliais tauta į laisvę ėjo,
Pilkųjų didvyrių kapais kalneliai puošės,
Sesers ir motinos rauda miškais aidėjo —
Audroty lūžo beržas, uosis...

Audroty lūžo berneliai—dobilėliai, —
Tautos galiūnai — lieknieji ažuolai;
Audroty krito kariai, tautos gynėjai,
Kad mes gyventume laimingai ir laisvai.

Kuri tauta pasauly gal didžiūotis —
Tiek savanorių kritusių šventoj kovoj? —
Tėvynės laisvei atvaduoti —
Kiek jų turėjom Lietuvoj?

Kuri tauta tiek meilės nešė širdyse?
Per baudžiamų vargus ir laisvės priešaušrį?
Kuri tauta tiek Rūpintojėliui meldės,
Kad grįžtų laisvė lietuviškai šviesi?

Rūpintojėliui meldėsi lietuvis —
Madoną puošė gražiausiom gėlėmis...
Šventa giesmė skambėjo lūšnelėj, rūmuos,
Vargų dienom — tamsiausiom naktimis...

Alb. Kašiubienė

L I E T U V A

Liëpom vainikuotas mano tėvų sodas,
Pievose pakviņę pradalgės žiedai;
Iš dangaus mėlynės žvelgia lino akys,
Ryto saulei tekant gieda vyturiai.

Naktį miškas tyliai sapno tamsoj miega,
Žvaigždžių žiburiuose mėnuo apvalus;
Man keliaut jei duotų, jei vartus atvertų,
Rasčiau lygų taką tiesiai į namus.

Sugirgždėtų svirtis, vandenį pasemtų,
Kelio dulkės dingtų nuo mano skruostų;
Beržai šalia kelio, uosiai paliai namą
Tartų lauko ežiom: "Dar gyvas ir tu!"

Žymu man ant rankų pančių dar retežiai,
Ir žaizda Tėvynės sriūva dar krauju.
Svyra kelio kryžius, lydi be palaimos...
Ieškau pėdai vietos pas tuščius namus.

Praėjo daug metų paukščio sparnu skridę,
Laisvę tau, Tėvyne, pirkome kova.
Ir žydėj' bijūnai, linko baltos ievos,
šalis plevėsavo trispalvės spalva.

Tu turėjai savo, savo brangią žemę,
Vertė ten artojas vagą ant laukų,
Vyturioo giesmėje, sidabro rasoje
Nešė lauknešėlį sesė takeliu...

Laisvės trokšta žemė, laisvės kantriai laukia,
Tautos dieną šventą LIETUVA MUS ŠAUKIA.
TE VIENYBĖS ŽIEDUS RANKOS MŪSŲ SKINA
IR LAISVĖS VAINIKAN SUTARTINAI PINA!

Kam rūpi
LIETUVA —
jos LAISVĖ,
GEROVĖ
ir ATEITIS,
tam rūpi ir
LIETUVIŠKIEJI
REIKALAI.

Stebuklo—laisvės laukėm ir už ją kovojom,
Kad vėl sugrįžtų tėviškės laukais.
Dažna šeima gyvybės auką paaukojo, —
Kad laisve džiaugtųsi tautos vaikai.

Dabar ir vėl naktis tėvynės kloniuos
Ir savanoriai žūsta vis nauji...
Ir ne dėl turtų, skanesnio kąsnio duonos,
Tik Laisvės Švyturiu jie žūsta nešini.

O, Maloningas Dangiškasis Tėve. —
Maldaujame vargų ir nuodėmių prislėgti:
Palaimink brolių — partizanų tėvynėj Lietuvoj.
Suteik ramybę Tautos Gynėjams kritusiems —
Šventoj kovoj ...

23-11-74

ŠEŠIAKALBIS RYTŲ EUROPOS BALSAS VAKARAMS

LIETUVIAI KVIĘČIAMĖ BENDRADARBIAUTI ŽURNALĖ 'KONTINENTAS'

R. Baublys, gyvenąs Londone, "Kontinento" redaktoriaus Igorio Golomštoko prašomas, išsiuntinėjo lietuvių laikraščiams šį atsišaukimą, kuri, mielai spausdiname.

ŠEŠIAKALBIS ŽURNALAS

Aleksandras Solženicinas, Vladimiras Maksimovas, Andriejus Siniavskis (Abramas Tercas) ir susibūrę aplink juos naujosios kartos išeiviai iš Rusijos ir kitų Rytų Europos kraštų nutarė leisti naują literatūrinį ir visuomeniškai-politinį žurnalą 'Kontinentas'. Materialinė parama šiam žurnalui atėjo iš Vakarų Vokietijos. Viena stambiausių šios šalies leidyklų Ullstein-Proy-laen Verlag paskyrė pakankamą sumą pinigų, kad būtų galima pradėti leisti šį žurnalą rusų ir vokiečių kalbomis. Žurnalas taip pat bus leidžiamas anglų (Andre Deutsch Publishing House Londone), prancūzų (Gallimard leidykla Paryžiuje), italų (Garzanti leidykla) ir olandų ("Amsterdamo knygos" leidykla) kalbomis.

LIETUVIAMS ATSTOVAUJA

Į 'Kontinentą' susitelkė įvairių tautų -- Rytų ir Vakarų -- atstovai. Žurnalui vadovauja garsus rusų rašytojas Vladimiras Maksimovas (šiais metais atvykęs į Paryžių iš Maskvos). Jam talkininkauja kardinolas J. Mindszenty iš Vengrijos, L. Pachman iš Čekoslovakijos, J. Giedrojė (lenkų žurnalo 'Kultūra' Paryžiuje redaktorius), L. Kolakovskis ir J. Čapskis iš Lenkijos, M. Džilas Jugoslavijos, rusai (be minėtų) Z. Sachovskaja (Paryžiuje einančio savaitraščio "Russkaja Myslj" redaktorė), A. Sacharovas, J. Brodskis, A. Galinčius ir kt. Į redakciją sutiko įeiti K.G. Stroem ir kiti Vakarų kultūros veikėjai. Lietuvai atstovauti į redakcijos kolegiją pakviestas rašytojas I. Meras, kuris šiuo metu gyvena Izraelyje ir ten yra išrinktas išeivių iš Sovietų Sąjungos Susivienijimo pirmininku.

Pirmasis 'Kontinento' numeris rusų kalba jau išvydo pasaulį, neužilgo pasirodys ir kitose penkiose. Antrasis numeris jau baigiamas ruošti spaudai. Žengtas istorinis žingsnis. Istorinis todėl kad 'Kontinentas' nėra šiaip sau dar vienas išeivijos žurnalas, o organas, siekian-

tis apjungti visas vidiniai laisvas, antitotalitarines Rytų Europos kūrybines jėgas, apjungti taip, kad mūsų balsas būtų išgirstas Vakaruose ir atidarytų kelią tikram dialogui tarp dviejų pasaulių. Žurnalo darbe dalyvauja ne tik išeiviai, bet ir žmonės, gyvenantieji pačiuose komunistų valdomuose kraštuose. Du iš jų (A. Sacharovas ir M. Džilas) yra net žurnalo redakcinės kolegijos nariais, o eilė kitų pareiškė norą 'Kontinente' bendradarbiauti. Jau pirmame žurnalo numeryje pradėtas spausdinti žymaus Maskvos rašytojo Vladimiro Kornilovo romanai 'Be rankų, be kojų', kurio rankraštį autorius persiuntė 'Kontinentui'. Kiekviename sekančiame žurnalo numeryje taip pat bus nemaža rašinių iš 'anapus'. Tačiau svarbiausia, žinoma, tai, kad pirmą kartą istorijoje pavyko suburti į vieną kūrybinį vienetą įvairių kraštų ir skirtingų pažiūrų žmones.

RYTŲ EUROPOS BALSAS VAKARAMS

Savo sveikinime žurnalo pirmame numeryje A. Solženicinas taip rašo: "Žurnalas gali tapti tikru Rytų Europos balsu ir pasiekti Vakaruose tas ausis, kurios nėra užkimštos tiesai, bet nori ją išgirsti. Dar prieš 40 metų

būtų neįmanoma net įsivaizduoti, kad Rusijos, Lenkijos, Vengrijos, Čekoslovakijos, Rumunijos, Vokietijos ir Lietuvos rašytojai turėtų tą patį patyrimą, padarytų iš jo tas pačias karčias išvadas ir išreikštų beveik vienodas viltis ateičiai. Šiandien tas stebuklas, už kurį mes turėjome taip brangiai užmokėti, įvyko -- Rytų Europos inteligentija šneka viena kalba, kuri gimė iš bendros kančios ir tos kančios įdiegto būties suvokimo. 'Kontinentas' tikrai susilauks mūsų aukštos pagarbos, jei jam pasiseks padaryti Rytų Europos balsą aiškiai girdimu pasaulyje".

"BE LIETUVIŲ NEBŪTŲ PILNAVERTIS"

'Kontinento' redakcijai ypatingai rūpi Lietuvos problemos, o todėl ji labai suinteresuota lietuvių rašytojų, publicistų, mokslininkų dalyvavime žurnalo darbe. Jos vieningą nuomonę tuo klausimu išreiškė A. Solženicinas, pasisakydamas kad be lietuvių dalyvavimo 'Kontinentas' negalės būti pilnavertis Rytų Europos žurnalas. Todėl 'Kontinentas' kviečia laisvas, tautiškai nusiteikusias Lietuvos kūrybines pajėgas, kur jos bebūtų -- Lietuvoj ar svetur -- dalyvauti žurnalo darbe siųsti jam tuos savo kū-

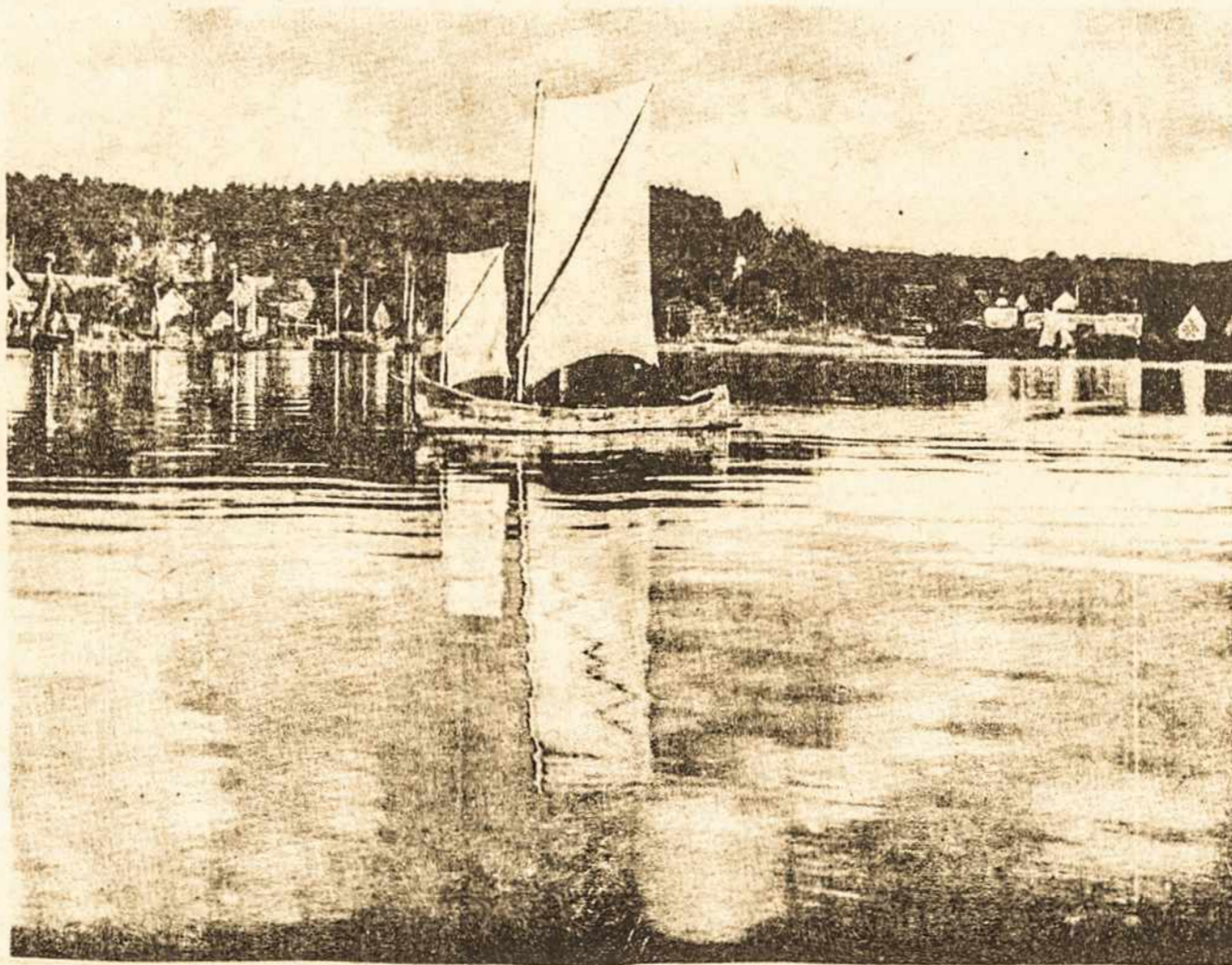
rinius, kurie, jų nuomone, verti bendro dėmesio ir iškelia Lietuvos reikalą pasaulyje tinkamame lygyje. Jau labar mes matome, kad 'Kontinento' idėja ir uždaviniai susilaukė plataus pritarimo ir sugebėjo apjungti visa kas gyva, sveika ir kūrybinga daugelyje Rytų Europos šalių. Neabejojama, kad ir Lietuvos inteligentija neliks nuošalyje nuo šio daug žadančio sumanymo, jo viliojančių perspektyvų.

Pagaliau reikia pabrėžti ir tai, kad 'Kontinentas' yra kone pirmas Vakaruose išeinąs Rytų Europos žurnalas, leidžiamas profesionaliais pagrindais, teikiantis aukštus pasaulinio standarto reikalavimus savo bendradarbiams ir mokantis jiems tokio pat standarto honorarus.

"KONTINENTAS" TURI SAVO FONDA

Ir dar viena svarbi aplinkybė. 'Kontinentas' ne tik žurnalas -- prie jo yra įsteigtas tarptautinis 'Kontinento' fondas (Fondo valdyba: D. Beilis -- JAV, M. Džilas -- Jugoslavija, V. Zidleris -- V. Vokietija, E. Ionesco -- Prancūzija, R. Conquest -- Anglija, L. Pachman -- Čekoslovakija, V. Maksimovas -- Rusija, A. Sacharovas -- Rusija, A. Siniavskis -- Rusija, J. Čapskis -- Lenkija. Fondo adresas: Midland Bank, 154 Fleet Street, London, EC4, England. S-tos Nr. 910 212 81). Šio fondo pinigai bus naudojami pačiam žurnalui paremti ir plėsti, o taip pat ir kitoms visuomeninėms bei kultūrinėms iniciatyvoms vystyti. 'Kontinento' fondas rūpinasi sudaryti mūsų talentingiausiems rašytojams bei menininkams tokias sąlygas, kad jie galėtų atsidėti savo profesijos kūrybiniam darbui; jis padės burti mūsų mokslininkus bei tyrinėtojus į vieną pajėgų junginį aktualioms Rytų Europos visuomenės, politikos bei kultūros problemoms nagrinėti; jis stengsis visais būdais skatinti tarp mūsų tautų ir įvairių jų grupių atstovų, remti diskusijas, konferencijas ir panašias priemones vardan toms vienybės, kurios žydėjimą taip įtaigiai skelbia Lietuvos valstybinis Himnas ir jo autorius Vincas Kudirka.

Visus savo klausimus, pasiūlymus, rankraščius, o taip pat užsakymus bei prenumeratas žurnalui siųskite šiuo adresu: 'Kontinent', Verlag Ullstein GmbH, 1000 W. Berlin 61, Lindenstrasse 76.

Lietuvos pajūris

PRIEŠEIMOS ŽIDINIO

Halina Mošinskienė

GERBKIME SAVO KILMĘ

Jaunam žmogui visada rūpi prisitaikyti prie kitų jaunų žmonių. Jis persiima bendra dvasia ir godžiai susemia į save visą, kas yra „madoj“. Bematant užsiaugina barzdą ir ūsus, ilgus plaukus, kuriuos labai retai šukuoja, kad tik būtų kaip „kiti“, kaip „draugai“. Nemato, kad tai, kas tinka aniems, jam – visai ne; priešingai, padaro iš ko kokias tai karikatūras. Tėvų pastabos nepadedą – „kvadratiniai seniai, ką jie supranta.“ – taip jis save įtikina. Tai pastebime vyrų ir merginų tarpe. O jau toji „unissex“ mada dažnai visai nepatogion padėtin žmogų įvelia.

Atsitiko man kartą krautuvėje, kad, berenkant medžiagas, prieina prie manęs dailaus veido tarnautoja. Aš ir kreipiuosi: „Panele, aš norėčiau pasirinkti aksomo, bet čia nerandu“. – „Labai prašau“ – atsiliepia vyrišku bosu „panelė“. „Ak, atsiprašau, – sakau sumišusi, „aš tikrai maniau, kad kalbu su panele...“ – Ilga plaukis jaunuolis irgi kiek parauda, o aš pasimetusi, nebenorėjau nei to aksomo, tik burbtelėjau „kitą kartą“, ir išskubėjau į gatvę. Ką gi darysi – tokia mada.

Deja, toji mada visus suvienodina į bendrą besikartojančią minią. Tas vienodumas reiškiasi kalboje, išraiškoje, judėsiuose ir net pačiame galvoje. Daugelis lietuviško jaunimo irgi tai dvasiai pasidavę.

Tačiau, mūsų džiaugsmui, kol kas dar galime juos išskirti iš pilkos minios. Dailiai nuauge, charakteringi veido bruožai, akių ir plaukų šviesumas, tvirtos kojos sveiko stipraus žmogaus.

Bet brazilų tarpe dažnai varžomasi pripažinti savo kilmę, lyg rodos tai būtų koks nusikaltimas šiame laisvės krašte. Juk niekas nedraudžia italams, japonams, rusams, arabams kalbėtis savo tarpe tėvų kalba. Kodėl mūsų jaunimas baidosi susitikęs kalbėtis lietuviškai? Kai sueina vien lietuviukai, reikėtų pratintis vartoti lietuvių kalba savo tarpe. Tie, kurie geriau kalba lietuviškai, turėtų kantriai pamokyti savo draugus, praturtinti jų žodyną. Tai yra lengviausias būdas. Nereikia bijotis klaidų ar iškreipto ištarimo – viskas pa-

taisoma, tik turėkite stiprų norą ir tvirtą pasiryžimą būti tikrais lietuviams. Neužtenka garsintis ansamblių pavadinimais, ar tautiniais rūbais. Juk ir lėlė galima aprenkti kaip patinka, o gyvas žmogus – ne lėlė. Dabartinėje Lietuvoje yra labai populiarus „Lėlių teatras“, kuris važinėja su didžiausiu pasisekimu po įvairias respublikas, laimėdamas premijas o tikslas lieka tas pats – parodyti Lietuvą kitiems, kad, nors „lėlėse“, jina gyva...

Šiame krašte tautybės nesuvaržytos. Štai ryškiausias faktas – japonų kolonija čia pat S. Paulo mieste įrengė savo tautinį paviljoną. Mes, lietuviai, turime viename gyviausių sostinės centrų Rua LI-TUANIA.

Mūs gerbia. Mes turime laisvę dainuoti lietuviškas dainas, šokti tautinius šokius, galime kalbėtis lietuviškai ir ilgėtis savo krašto, susirašinėti su giminėmis. Niekas nedraudžia giminių aplankyti ir gauti TOKĮ LAIŠKĄ:

„Brangi Tu mūsų Mariuka su visa šeima...

Gavom Tavo laišką. Ne, ne laišką, o relikviją: juk nuotraukos pasaulinės, tai pasididžiavimas, tai didybė visų mūsų krašto ir pusė Brazilijos. Juk tai ne eilinės nuotraukos, o istorinės, metraštinės – dokumentinės, kurios į pasaulio istoriją.

Malonu, kad jaunoji karta žino bočių tradicijas, rūbus, tęsia protėvių mintis, primena, tėvų ir senelių jaunystę. Tos nuotraukos ras vietą mūsų albume pačią pirmiausia, o širdyje pačią šilčiausia.

Štai kokį įspūdį palieka giminėms Lietuvoje Brazilijos lietuvių fotografija tautiniais rūbais pasipuošus, laimėjus „Kongreso lietuvių“ titulą.

Šitie šilti žodžiai iš Lietuvos, yra tartum patvirtinimas mūsų

jaunajai kartai, kad tautos ateitis yra jūsų rankose.

Ruoškitės tai ateičiai su dideliu ryžtu, su didele rimtimi, kaip paukščiai kai grįžta į tėvų paliktus lizdus.

Apkeliavau pasaulį. Mačiau daug skirtingų kultūrų, papročių bei tradicijų ir priėjau išvados, kad mes lietuviai turime didžiulį, jog šiame Dievo duotame žemės rutulyje kultūros baruose esame pirmaujanti tauta. Mūsų papročių tradicijų ir kultūros lobynai pralenkia didžiąsias tautas. Kad ir išeivijoje mes, kaip jokia kita tauta, turime ir pajėgius chorus, rašytojus, poetus, solistus, aktorius ir net savo operą. Mūsų jaunimas išėjęs aukštus mokslus stoja į lietuviškus kultūros barus. Mūsų ruose rusena tėvynės meilė, kurios prisikėlimu mes tvirtai tikime.

Juozas Kaributas
žurnalistas ir rašytojas

LIETUVOS LAISVĖS DVASIA – Dail. B. Macutkevičius

BŪK SVEIKAS

Greit ledo grandines sutrupins
Smarkaus pavasario sriautai.
Vėl subanguos upeliai, upės
Ir sužaliuos aukšti krantai.

Gyvenimui ir laisvei gimęs,
Mūs žemės daigas bus našus.
Būk sveikas, Lietuvos jaunime.
Pavasariui tu panašus.

Salomėja Nėris

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Giastas, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

MŪSŲ ATSTOVĖ KANADOJE

Živilė Jūraitytė, iš São Paulo išskridusi į Torontą sausio 6, tariasi su Šiaurės Amerikos jaunimo įvairiais Jaunimo kongreso reikalais. Sugrįžta namo į São Paulį kovo pradžioje.

Sausio mėnesio pirmą pusę Živilė aplankė Vyskupo Valančiaus lituanistinę mokyklą Hamiltone, netoli Toronto. Sekmadienį, sausio 12, dalyvavo skautų sueigoje Toronto Prisikėlimo (tėvų pranciškonų) parapijoje, aplankė Nekaltai Pradėtosios Marijos seselių vedamą lietuvių vaikų darželį, sekė Studentų Ateitininkų Sąjungos susirinkimą parapijoje.

Tą pačią savaitę Toronto Universiteto rūmuose dalyvavo Toronto Universitetų Lietuvių Studentų klubo posėdžiuose ir Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos posėdyje bei KLJS valdybos pasitarimuose.

Sausio 18 nuvyko į įvairius posėdžius Čikagoje, JAV, kur kalbėjo per lietuvišką radijo programą, kurios dalis bus perduota per „Amerikos Balsą“.

Sugrįžusi į Torontą, kur ją globoja Brazilijoje keletą mėnesių išbuvusi Gabija Juozapavičiūtė, Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos vicepirmininkė, Živilė sausio 21 aplankė savaitraščio „Tėviškės Žiburių“ redakciją ir pasikalbėjo su redaktorium kun. Pr. Gaida. Sekančią dieną dalyvavo Toronto jaunimo organizacijų posėdyje.

Buvo ir progos aplankyti įdomias vietas, pavyzdžiui, sausio 23-25 savaitgalį Orillia vietoje, kur prieš 300 metų buvo tos srities indėnų sostinė. Taigi – istorinė vieta.

Vasario 1 - 5 Živilė kartu su Gabija Juozapavičiūte aplankė Montrealio ir Kanados sostinės Ottawos lietuvius, rodydamos skaidres apie Pietų Ameriką ir kalbėdamos bei aptardamos Jaunimo kongreso klausimus ir reikalus. Vasario 8 dalyvauja Kanados ateitininkų 25-ųjų metų sukakties šventėje ir kalba su visuomene ir jaunimu apie Kongreso ruošą Brazilijoje.

Živilė dalyvaus dviejuose Vasario 16 šventės minėjimuose Toronte: vasario 9 skautų ir skaučių minėjime Lietuvių namuose, o pačią vasario 16 - iškilmingame minėjime, kuriame dalyvaus pats Simas Kudirka.

Dar prieš kovo 3 išvykdamą į Braziliją, Živilė aplankys kitas Kanados lietuvių kolonijas – Londoną, Sudburį ir kitur, vis pristatydamą Kongreso ruošą Brazilijoje, Argentinoje ir Urugvajuje, ir rinkdamą mintis bei davinius, kurie bus reikalingi čia Pietų Amerikoje.

STUDIJŲ SAVAITĖ URUGVAJUJE

Pietų Amerikos jaunimo studijų savaitėje netoli Montevideo, sausio 4 - 12, dalyvavo mažiau jaunimo, negu buvo tikėtasi, ypač iš Brazilijos. Iš Argentinos dalyvavo Monika Balčiūnaitė, Viktoras Barzdžius, Rikardas Kalvelis ir Ri-

kardas Vanagas, iš Brazilijos Algirdas Sliesoraitis ir Pranas Šukys, iš Urugvajaus 16 jaunimo.

Trijų kraštų dalyviai išrinko Jaunimo kongreso plakata, kurio projektas paruoštas Birutės Žukaitės-Mačanskienės ir atbaigtas dr. Alfredo Stanevičiaus. Šis plakatas arba kongreso skelbimas bus atspausdintas ir išsiuntinėtas po visus kraštus. Taip pat buvo išrinktas kongreso šūkis: „TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA - MŪSŲ ŠIRDY VISADA“.

URUGVAJUJE

Urugvajaus kongreso ruošos komisiją sudaro pirmininkas Gvidas Mačanskas, vicepirmininkė Adelė Čirputė Mačanskienė, izdininkas Romas Mačanskas, izdininko pavaduotoja Rožė Sčesnulevičiūtė Vitkauskienė, tautinių šokių vedėjas dr. Alfredas Stanevičius, parengimų vedėja Rožė Pretkūtė, nakvynių komisijos vedėjas kun. Jonas Giedrys. Yra pakviesti rūpintis transportu Luisa ir Juozas Geležauskai, propagandą bei informaciją Viktoras Česlinskas. Dar bus ir kitų vienetų: parodų, atstovų ruošos ir t.t. Kongreso komitetas veiks Urugvajaus Kultūros draugijos valdybos globoje ir kontrolėje. ULK Draugija atstovauja Urugvajaus Lietuvių Bendruomenei, jos pirmininku yra Stasys Goda.

JAV IR KANADOS JAUNIMO SĄJUNGŲ SUVAŽIAVIMAS ROČESTERYJE

Pirmos dvi suvažiavimo dienos buvo praleistos gvildenant tokias daugiau bendras kongreso puses. Kitos dvi dienos išleido į smulkesnes temas: kongreso stovyklinės ir akademinės dalys. Taip pat buvo trumpai aptartas jaunimo organizacijų dalyvavimas kongrese ir vietinės pasiruošimo problemos.

Po dviejų darbinių suvažiavimo dienų dalyviai buvo, aišku, išvargę. Bet kai visi susirinko, buvo pasiryžę pilnai išpildyti dienotvarkę. Gal S. Kudirkos atsilankymas dieną prieš visus išjudino.

Stovykla

Pirmą dienotvarkės punktą išpildė M. Dambriūnaitė, referuodama apie kongreso stovyklą. Jinai teigė, kad geriau būtų turėti bendrą programą visiems stovyklautojams, negu ją paskirstyti į darbo būrelius. Būtų didesnis bendravimas tarp stovyklautojų; ir nebūtų tokios problemos, kad kai kuriuose būreliuose yra perdidelė grupė, su kuria negalima dirbti, o kitoje nėra pakankamai darbininkų. Taip pat jinai siūlė, kad būtų atvežtos plokštelės iš Š.Amerikos ir iš Lietuvos, ir kad jos būtų grojamos per tinkamus dienotvarkės laikotarpius. P. Dambriūnaitė dar siūlė praversti Čiurlionio minėjimą, dailininkų parodą, lietuvių liaudies meno pristatymą ir eilę kitų pasireiškimų. Žvelgdama į sporto klausimą, jinai patarė turėti sporto programą su maišytomis grupėmis, kuri įjungtų visus stovyklautojus. Tokia tvarka paskatintų didesnę susidraugavimą, negu kad tarptautiniai žaidimai.

Lietuvių Tautinių Šokių Institutas praneša, kad 1975 m. rugpjūčio 17-24 dienomis Dainavoje, 15100 AUSTIN RD., MANCHESTER, MICH, 48158, įvyks tautinių šokių mokytojų - vadovų kursai. Kiekvieną veikiantį vieneta atstovauja ne daugiau kaip du asmenys. Registruotis iki š.m. liepos 1 d. adresu:

Jadvyga Matulaitienė
188 Logan Str.
Brooklyn, N.Y. 11208

Stovyklos programa

Sekė diskusijos būreliuose, kur buvo sudarytas smulkesnis planas stovyklos programai. Buvo skirtingų nuomonių; jos išreikštos anketoje, kurią dalyviai užpildė. Rezultatai bus išsiųsti kun. Saulaičiui, kuris turi pirmą atsakomybę kongreso ruošime. Beveik visi sutiko kad stovykloje turėtų būti labai mažai paskaitų, arba ir visai jų nebūti, nes tam tikslui skirta akademinė savaitė. Taip pat daigumai atrodė gera idėja praleisti gruodžio 24 d. isigilinant į senus lietuvių kalėdinius papročius ir ruošiant didelį Kūčių stalą.

Studijų savaitė

Toliau suvažiavimo dėmesys buvo atkreiptas į studijų savaitės programą. Įvadinę pastabas pateikė Almis Kuolas, KLJS pirmininkas. Jis pristatė kelias galimybes į kurias kongreso atstovai galėtų kreipti tematinę dėmesį. Pirmą alternatyva galėtų būti: jaunimas iš-eivijoje. Šią alternatyvą dar būtų galima suskirstyti dar į kitas šakas: lietuviškas jaunimas Š. Amerikoje, lietuviškas jaunimas P. Amerikoje, arba bendrai pasaulio lietuviškas jaunimas, kuris yra tautiškai sužlugęs. Pirmos šakos pasirinkimas yra pateisinamas tuo, kad Š. Amerikoje yra dauguma iš-eivijos lietuviško jaunimo ir už tai čia randasi didžiausia tikimybė išlaikyti kokį nors lietuviškos branduolį. Bet kokiū būdu mes užmirštume kitus ir degraduotume kongreso pasaulinį mastą. Taip pat it P. Amerikos jaunimui šis kongresas yra labai svarbus jų veiklos pagyvinimui. Dar kita alternatyva buvo: atsižvelgimas į Lietuvos dabartinę padėtį. Dėl paskaitininkų buvo iškelta įdomi mintis: patys atstovai turėtų priimti galimai didesnę to darbo dalį, kad nereikėtų išleisti milžiniškas sumas, kviečiant specialistus. Vėliau Kanados Sąjungos posėdyje buvo priimta ta mintis ir siūlyta, kad Kanados atstovai rašytų referatus kongreso studijų savaitės temomis, ir kad geriausia būtų apmokėta visa ke-lionė į P. Ameriką.

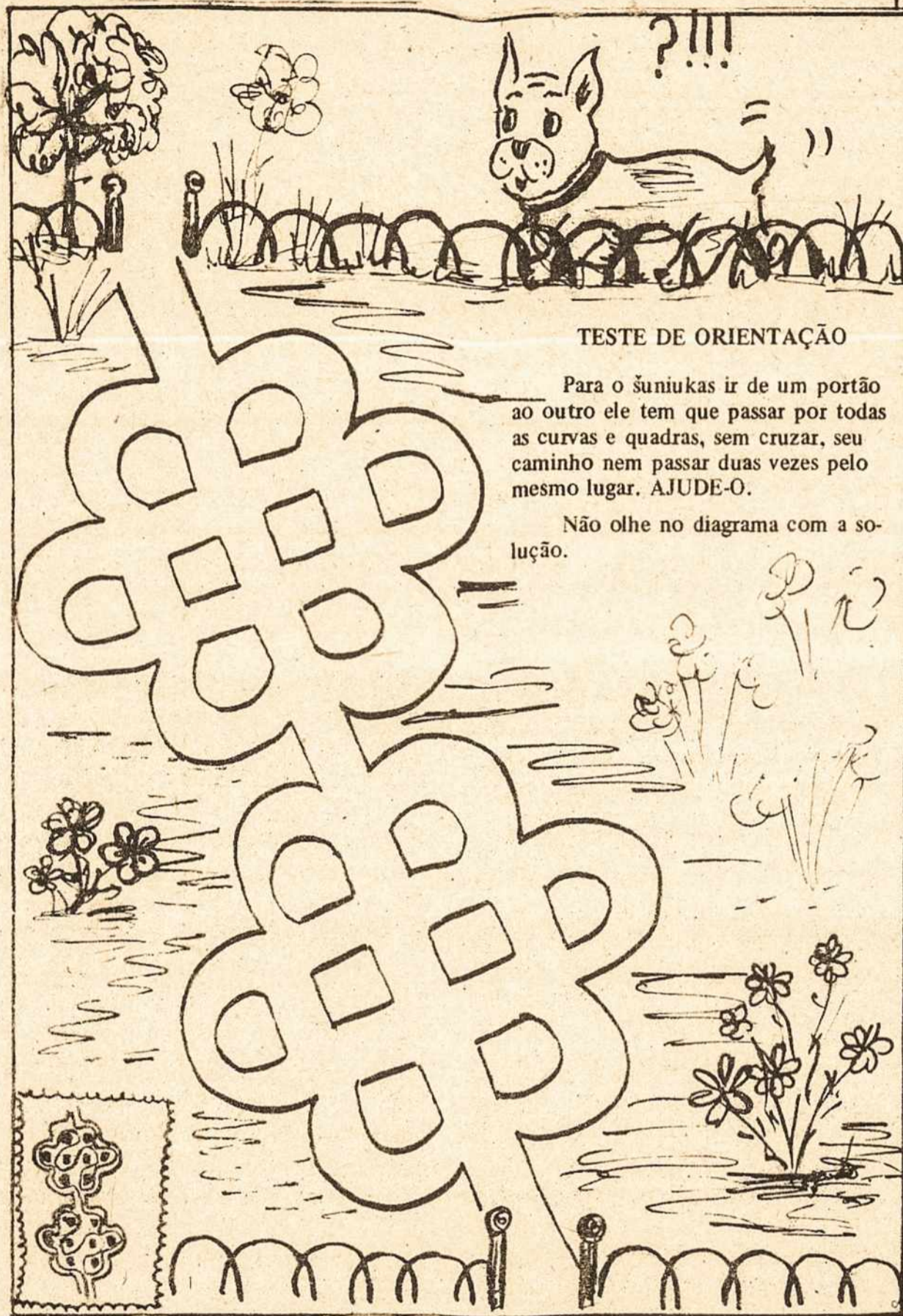
Studijų savaitėi mintys

Vėl sekė diskusijų būreliai, kurie išvystė savo atskiras programas studijų savaitėi. Vėl anketa suvedė visas nuomones. Turėčiau pridėti, kad suvažiavimas nelabai sutiko su P. Amerikos siūlymu, kad studijų savaitė būtų atdara tik atstovam.

Išleidus tiek pinigų dėl paskaitininkų ir sukvietus tokį didelį būrį žmonių, ypač vietinių, kurie niekad neturėjo tokios progos, būtų nepateisimas toks jos izoliavimas. Todėl suvažiavimas siūlė kitą formą. Būtent: pirmos kelios dienos būtų atdaros visiems. Per tą laikotarpį prisistatytų visi paskaitininkai. Kitos dienos būtų paskirtos tik atstovam ir vyktų suvažiavimas. Taip būtų galima tai mažesnei grupei sukurti nutarimus ir rezoliucijas. Tokiu būdu išspręstume problemą, kurios pietiečiai savo siūlymu norėjo išvengti: su didele mase žmonių beveik neįmanoma dirbti. Taip siūlė Kanados LJS dalyviai. (B. d.)

Algimantas Čepas

TESTE DE ORIENTAÇÃO

Para o šuniukas ir de um portão ao outro ele tem que passar por todas as curvas e quadras, sem cruzar, seu caminho nem passar duas vezes pelo mesmo lugar. AJUDE-O.

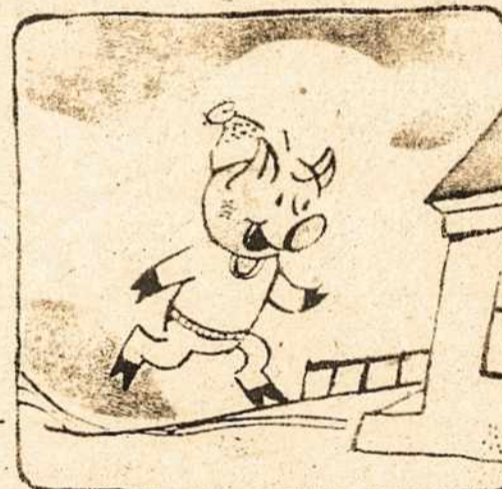
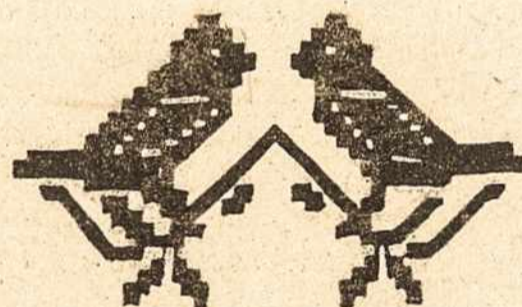
Não olhe no diagrama com a solução.

D	A	R	O	K	I	Š	K	I	S	J	M	U	P	Y	Š	C
V	R	D	K	T	E	R	A	D	V	I	L	I	Š	K	I	S
I	N	U	L	R	M	A	Ž	E	I	K	I	A	I	T	L	I
L	Ė	K	S	A	B	G	O	B	C	A	S	R	A	Z	U	J
N	M	Z	Y	K	L	A	I	P	Ė	D	A	D	U	A	V	O
I	J	A	J	A	I	A	V	A	N	O	J	H	L	L	A	U
U	M	R	E	I	F	N	Ė	M	C	G	Z	F	I	Y	D	R
S	O	A	V	L	Z	Ū	I	D	Y	O	A	J	A	T	I	K
R	I	S	R	Ū	A	G	A	N	E	T	U	B	I	U	J	A
O	P	A	N	I	N	O	S	U	K	A	U	N	A	S	O	P
I	R	I	F	O	J	M	L	S	I	A	R	U	V	A	P	L
A	S	V	I	L	K	A	V	I	Š	K	I	S	B	N	R	U
I	M	S	T	Ž	U	V	M	V	A	E	T	A	D	I	N	N
Š	P	A	G	N	A	L	A	P	C	T	R	P	G	D	O	G
L	T	U	A	Š	F	Y	E	K	O	U	K	M	E	R	G	Ė
E	A	R	N	O	U	D	M	Ž	B	L	Y	B	L	A	C	K
T	N	E	T	Y	S	A	R	Z	A	M	Ė	Ū	S	G	D	Š

GALVOSŪKIAI

I

(Žiūrėkit brėžinį). Skaitydami žodžius įvairiomis kryptimis, apibrėžkite šiuos 25 Lietuvos miestus: Vilnius, Alytus, Klaipėda, Kaunas, Marijampolė, Palanga, Vilkaviškis, Trakai, Druskininkai, Šiauliai, Rokiškis, Nida, Telšiai, Rasytė, Šiluva, Mažeikiai, Zarasai, Pakruojis, Ukmergė, Plungė, Lyda, Radviliškis, Jonava, Utena, Gardinas.

PIETUS

Skautų būrys išsiruošė į žygį.
— Kuria kryptimi einame? — klausia vadovas.
— Į pietus!
— Dėl ko taip galvoji?
— Nes man labai karšta.

SAULĖS VONIOS

Vokiečių komikas Hans Meuser nuėjo pas gydytoją patikrinti sveikatos.
— Imk kodaugiausia saulės vonių, — patarė gydytojas.
— Karštų ar šaltų? — paklausė išsiblaškęs komikas.

PIRŠTAS

— Negražu rodyti pirštu. — barė mama.
— Tai dėl ko šis pirštas vadinamas rodomuoju? — paklausė sūnus.

IRUTĖ IR KESTUTIS

DO BASTYS

Literatūra * Dailė * Mokslas

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE ISPŪDŽIAI IŠ SIBIRO

Stefanija Rūkienė

KELIONĖ

Pasiuntinė gana anksti vėl visus perbėga ir paragina tuojau rinktis raštinėn. Susimetu galkutes ir indelius maišan, maišą ant pečių ir einu kur kviečia. Ten jau radau beveik visus medkirčius susirinkusius. Kolchozo pirmininkas išleisdamas paragina gerai ir sąžiningai dirbti ir šimtu procentų išpildyti darbo normą.

Kolchozas jokio maisto ir virėjos mums neduoda. Visi važiuoja su savo maistu. Visi darbininkai vežasi medines skrynutes, kurios užrakintos spynutėmis. Taip saugiau visam darbininko turtui, o svarbiausia maistui. Kiti vežasi ylas, adatas, siūlų ir lopų dra-

bužiams ir veltiniams lopytis. Aš nieko neturiu. Nėra ir skrynutės. Reikės, jei bus galima, įsigyti. Tai prigyventa, tik tuščias maišas ant pečių.

Leidžiamės į kelionę. Kartu važiuoja du vežimai prikrauti pašato, darbo įrankių ir darbininkų skrynučių bei maišelių. Traukiame Suchoje kaimo link. Sniego daug, bet dar ne metrinė danga. Iš lietuvių moterų esu aš tik viena, bet kartu važiuoja mano tolimųjų kulistanų pažįstamos Froska, Dunka ir Daša. Iš lietuvių vyrų važiuoja senis Stupelis, jo posūnis L. Vizgirda ir Z. Geležinis. Tremtiniai laikomės kartu ir skundžiamės savo vargais.

Sunki kelionė, nes reikia bristi gilų sniegą. Pirmą važiuoja dvejų rogės, bet vistiek nepamina kelio. Velkamės ir ilstame, nes visi tremtiniai jau nusimaitinę. Pasikeisdami atsisdome į roges pavažiuoti, bet ilgai važiuoti negali, nes tuojau pradeda šalti. Šaltis šiandien siekia keturiasdešimt aštuonis laipsnius Celsijaus žemiau nulio. Žiūrėk, jau kieno nors skruostas ir pabalęs. Paliestasis tuojau pradeda nušalusią vietą trinti sniegu, kol

toji vėl parausta ir atsigaua.

Moterys žiemą visada apsiriša kaktą plonesne skaryte, o antra, storesne — apsiriša galvą. Ryšint vieną skarelę, visada nušaldo ma kakta.

Ilgaiėjome, važiuome ir taip bekeliaudami visi pavargome. Pakelėje sustojome pasiganyti arklius. Čia darbininkai, kas ką turėjo, pagaužė iš saujos. Mėsos ar lašinių kvapo nosis nepajuto.

Vėl einame, kaip tie katorgininkai varomi Sibiran, tik mūsų kojos nesurakintos kandalais. Slenkame tikra taiga. Surandame daugiau pravėžų, kurios mus veda paskirton vieton.

Man vienas veltinis pradėjo trinti koją. Apavas atrodė laisvas, bet didesnėje kelionėje išvarė vieno didžiojo piršto kauliuką. Visai nepaeinu, tad pasodino vežiman. Septyniasdešimt kilometrų kelionė tai ne juokai. Vėlai vakare pasiekėme barakus. Tai, sako, ir yra tas Podolskio lespromchozas, kitaip tariant, miškų kirtimo kolchozas.

(B.d.)

LIETUVOJE

BUITIES MUZIEJUS

Lietuvoje neseniai prie Kauno marių atidarytas buties muziejus, lietuviškas „skansenas“. Čia pateikiama keletas ištraukų iš A. Počiulpaitės straipsnio „Rumšiškių Lietuva“, išspausdinto „Literatūra ir menas“ žurnale.

„Nepaprasto grožio Pravienos supami plotai prie Kauno marių tai į slėnį atgula, tai kalvele pakyla, tai vėl lygumėle išsitiesia. Vienur apaugęs gūžia sengire, kitur išlakiais pušynėliais, jis labai pritiko muziejui, kuriam reikia ne tik tipiško pastato, bet ir charakteringo landšafto — be jo nebus pilnas nei buties, nei architektūros vaizdas.

Pamiškėj it dideli paukščiai sutūpė šiaudastogės žemaitiškos trobos — kol kas bene labiausiai išbaigtas branduolinio kaimo fragmentas. Itin išpūdingai jis atrodo nuo kalniuko, kur plaka sparnais malūnas. Trys kiemai, trejopa butis: mažažemio, tik tik paleisto iš baudžiavos, gana tvirtai „ant žemės stovinčio“ vidutinioko ir buvusio laisvojo, karališkojo valstiečio, stambaus ūkininko. O kiek toliau, pabėgę į kalnelį malūno link, drauge su kitais retais pastatais stovi garsusis žemaitiškas numas, vienintelis Lietuvoje. Statytas, tiesa, palyginti neseniai, praėjusio šimtmečio vidury, ne gyvenimui, o ūkiniams reikalams, tačiau išlaikęs tipiškuosius bruožus.

Smėlėtos kalvelės šlaite — Lazdijų dzūko sodybėlė. Upokšnio pašonėje prisiglaudė iškilnios ir šviesios aukštaičių pirkios. Erdvi gryčia, du svirnai, įdomus, retai kur sutinkamas tvartas su uždaru kiemu viduje — laidaru. O lygioje miško properšoje stovi didžiulė, dviem galais suvalkiečio troba su ūkiniais pastatais, ūksmingu sodu, kuriame iš aukštos birželio žolės kyšo margašoniniai aviliai. Šalia — skurdi valstiečio miškininko sakuotnugario stubelė...

Iš viso septynetas užbaigtų sodybų. Be jų, matyti kitų, jau pradėtų, fragmentai. Gilesnis slėnis ar miško paunksmė slepia atvirus, ansamblio nesudarančius, tačiau

JUOZAS SODAITIS

Žalios ganyklos (akrilis)

architektūrinio ir etnografinio požiūriu vertingus trobesius. Pakelėj, medžių pavėsyje, prisiglaudė dviaukštės klėtys, kažkada stovėjusios dvaruose — jose buvo laikomi brangūs rūbai, ginklai ir kt. Ant kalvelių iškilo vėjiniai malūnai...

Skirtingai negu latvių, estų muziejuose po atviru dangum, čia rodoma tik tai, kas buvo naudojama butyje, siekiama kuo didesnio tikrovės atspindžio. Netgi dainų apdainuotus darželius, ir tuos stengiamasi atkurti tokius, kokie buvo skirtinguose etnografiniuose regionuose. Jie, aišku, kol kas dar gana neišvaizdūs — maža buvo laiko jiems įrengti. Be to, trūksta ir medžiagos apie liaudies dekoratyvinius želdinius, nežinome gerai, nei kokios gėlės kadaise buvo auginamos, nei kokios formos buvo lysvelės. Šitas uždavinys kol kas paliktas ateičiai.

Eini iš pirkios į pirkia, iš trobos į trobą, iš stubos į stubą ir nejučiomis patiki, jog čia iš tiesų gyvena žmonės, tik dabar išėjo į laukus — kas daržo ravėti, kas šieno grėbti... O toji buty kasdieninė, kuri su tokiu kruopštumu atkurta, visa kaip ant delno — ir kokio baltumo duona valgyta, ir kiek jos buvo ant stalo, ir kiek bernų samdyta (jeigu iš viso samdyta), ir kokie aviliai stovėjo sode, ir kuo žemaitis klėtis skyrėsi nuo aukštaitiškos...

Kaimo žmogus ne tik žemę dirbo, bet ir puodus žiedė, klumpes skobė, aliejų spaudė, ratlankius lenkė — beveik visa, kas ūkyje ir butyje reikalinga, buvo gaminama čia pat, tame pačiame ar kaimyniniame kaime. Todėl ir muziejuje natūraliai įsipyne originali, liaudies fantazija ir išmone liudijanti technika. Ji nesudaro atskiros ekspozicijos, bet susijusi su interjeru, kaip neatskiriama liaudies gyvenimo dalis.

Čia tiesiog svaigina gamtos natūralumas ir grožis, tarsi relikvijų prisilietė mūsų liaudies praeities gyvenimo, kai ilgais žiemos rytais dunksėjo spragilai, užė girmos, vasaros rytai skambėjo nuo pratisų valiaimų, skardziabalsės šnekos ir dainų, kurios lydėjo kiekvieną darbą, kiekvieną dieną, tiek paprastą, tiek šventą. Lyg ir atgijo poetų apdainuota senovės kaimo idilija.

Senoji Lietuva

Berenkant į Bradfordo miesto centrinę biblioteką rašytojų anglų kalba knygas, į rankas papuolė kun. J. B. Koncevičiaus, M. A. S. T. D. veikalas „Russia's Attitude towards Union with Rome“. Šios knygos jau II laida pasirodžiusi Amerikoje 1927 metais. Tai ar tik nebus viena iš nedaugelio anglų kalba senesniųjų laikų knygų, kurioje plačiai minima senoji Lietuva. Toks yra trumpas tos knygos turinys.

Lietuviai, pagal istoriką Ramboud, yra sena Arijų (Aryan) tauta. Jie jau priešistoriniais laikais gyveno prie Baltijos jūros ant Nemuno ir Vilijos krantų.

Ir tik vėliau, kai totoriai pradėjo veržtis į Rusijos plotus ir 1224 metais sumušė rusus, lietuviai pamatė pavojų ir patys pradėjo žygiuoti į Rusijos gilumą. Lietuviai norėjo pastoti totoriams kelią, kol dar anie nepasiekė Rusijos vakarų ir buvo toli nuo Lietuvos sienų. Pirmą kartą lietuviai ir rusai susidūrė 1225 metais. Nuo to laiko lietuviai nuosekliai veržėsi pirmyn ir jau 1258 metais pirmas garsus Lietuvos karalius Mindaugas užėmė didelius Polosko plotus ir pasiekė net Smolenską. Totoriai sujudę ir su abiejais dideliais karinėmis jėgomis veržėsi ne tik į dar neužimtus Rusijos žemių plotus, bet jau ir lietuvių užimtas Rusijos vietas. 275 metais totoriai jau buvo netoli Lietuvos sostinės. Čia jie susidūrė

D. L. Kun. Gediminas.

su gerai pasirengusia Lietuvos kariuomene, gavo į kailį ir, viską teriodami ir naikindami, pasitraukė į anksčiau užimtas Rusijos sritis pietuose.

Po dešimties metų (1285 m.), kada lietuviai vėl atsigavo ir susitvarkė, pradėjo žygiuoti į Vidurinę Rusiją. Jie užėmė Tverą ir pasiekė net Maskvos priemiesčius. Didysis Lietuvos kunigaikštis Gediminas 1319 metais toli nužygiavo į pietinę Rusiją ir užėmė Kijevą su provincijomis. O jo įpėdinis Algirdas 1368 metais su didele Lietuvos kariuomene nužygiavo į vidurinę Rusiją ir apsupo Maskvą. Vėliau žymiausias Lietuvos valdovas Vytautas užėmė Ukrainą, Volyniją, Padoliją ir kitas Rusijos sritis iki Juodųjų jūrų. Taigi Vytauto laikais Lietuva tęsėsi nuo Juodųjų iki Baltijos jūrų.

Kai atsigavę totoriai vėl pradėjo veržtis į vakarus ir norėjo pasiekti Vakarų Europą, jie 1399 metais ties Vorksla susidūrė su Lietuvos kariuomene: totorių veržimasis buvo sulaikytas, jų galybė buvo sunaikinta ir pavojus Vakarų Europai, o kartu ir Lietuvai, buvo galutinai pašalintas.

Vytauto Didžiojo garsas, kaip valdovo ir kaip diplomato, pasklido visoje Europoje, ir Roma sutiko, kad jis būtų karūnuotas karaliaus vainiku. Karūnavimo apeigos turėjo įvykti 1430 metais Vilniuje. Į šią šventę daugelis valstybių atsiuntė savo atstovus. Čia buvo atvykę Pietų, Vakarų ir Rytų Europos atstovai, graikai, vokiečiai, Lenkijos karalius, rusai atsiuntė daugybę knezių. Tiek daug čia buvo suvažinusių svečių, kad kiekvieną dieną jie su-

valgė po 700 jaučių, 1400 avių ir šimtus laukinių žvėrių.

Sventojo Sosto atstovai vežė Lietuvos Karaliui Vytautui karūną. Juos sulaikė lenkai, reikalaudami, kad šventasis Sostas atšauktų savo sprendimą ir Vytauto nekarūnuotų Lietuvos karaliumi.

XIV šimtmečio gale Lietuva buvo užėmusi tiek Rusijos teritorijos ir turėjo tiek daug rusų gyventojų, kad rusų žemių plotai ir jų gyventojų skaičius buvo 8 kartus didesnis, nei pati Lietuva su jos gyventojais. Tada Lietuvos valdovai vadinosi ir Rusijos kunigaikščiais.

Lietuviai, kurie gyveno senosios Lietuvos srityse, iki XIV šimtmečio galo buvo stabmeldžiai - pagony, o užimtų Rusijos sričių gyventojai buvo daugiausia rytų apeigų krikščionys. Mindaugas, pirmas galingasis Lietuvos valdovas, tarpininkaujant Livonijos brolijai, pradėjo derybas su Roma dėl krikšto. Popiežius Inocentas III pavedė Kulmo vyskupui karūnuoti Mindaugą Lietuvos karaliumi ir įsteigti Lietuvoje vyskupo būstinę — pastatyti katedrą.

Daugelį metų lietuviai kovojo su kryžiuočiais, nes norėjo būti laisvi, nenorėjo kad jie kištųsi į lietuvių vidaus reikalus ir nenorėjo, kad kryžiuočiai būtų tarpininkai tarp Lietuvos ir Romos. Ne ilgai tęsėsi Mindaugo ir Romos draugystė gal būt dėl to, kad Mindaugas tapo krikščioniu daugiau dėl politinių motyvų: jis norėjo baigti kovas su kryžiuočiais, kad turėtų laisvesnes rankas besirengiant užimti visą Rusiją. Lietuvos gyventojai nenorėjo savo senojo tikėjimo keisti į krikščionybę, nes bijojo prarasti tautinį atsparumą, o taip pat nemėgo to tikėjimo, kurį kryžiuočiai skelbė ugnimi ir kardu.

Toliau knygos autorius paduoda daugybę faktų, kaip krikščionybė pamažu, bet tvirtai įsigalėjo Lietuvoje.

Vik. Ignaitis

Šveicarai akademikai nepriklausomoje Lietuvoje

PROF. JUOZAS ERETAS

Paskaita skaityta Studijų Savaitėje Šveicarijoje

SVEICARIJA KAIP POLITINIS IDEALAS IR ATRAMOS TĀSKAS

Pavergtos tautos, siekiančios savo laisvės, visuomet turi prieš akis kokį nors nepriklausomą šalį, kuri joms šviečia kaip politinis idealas. Tokiu pavyzdžiu pabaltiečiams nuo pat jų veržimosi laisvėn pradėtos buvo Šveicarija.

Tuo ji jiems pirmiausia tapo dėlto, kad jį buvo maža, maždaug tokio didumo, kaip jų siekiamos valstybės — Estija, Latvija ir Lietuva. Šveicarija jiems akivaizdžiai parodė, kad ir ne didelė šalis gali gyvuoti, net žydėti. Artima pabaltiečiams Šveicarija buvo ir savo gyventojų skaičiumi, kuris 19-to šimtmečio gale tesiekė apie tris milijonus, kurių daugumas tuomet dar buvo — kaip ir pabaltiečiai — žemdirbiai. Taigi, kas šveicarams pavyko, kodėl tas neturėtų pavykti ir pabaltiečiams? Šiems politiškai ypač arti širdies buvo laisva šveicarų buitis bei demokratiškos tradicijos, kuriomis jie gerėjosi viešdami Alpių krašte arba skaitydami Schillerio „Wilhelm Tell“. Dėlto nesistebime, kad dar prieš Pirmą Pasaulinį Karą estai savo tautinį teatrą atidarė statydami šią dramą ir taip pat nesistebime, kad mūsų Vincas Kudirka dar praėjusiam šimtmetyje tą veikalą išvertė į savo kalbą. Ir tai, būtent, visu įkvėpimu, kaip parodo jo eiliuota piemens daina:

Sudie, puikios pievos
Ir kloniai žali!
Piemuo turi trauktis —
Žiema netoli.

Trauksime į kalnus, žiemelę pajutę;
Grišime išgirdę raibąją gegutę;
Kada kvietkelės kloniuose ims žydėti,
Kada upeliai linksmi ims sriūvėti.

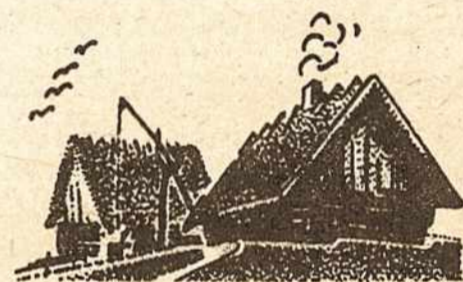
Kudirka gerbė Šveicariją, kurios jis pats niekad nematė, ypač tuo, kad ji, laisvės ži-

bintą iškeldama, ne tik idėjiškai, bet ir visai realiai padėdavo pavergtomis tautoms išsivaduoti iš vergijos, nes jis žinojo, kaip sėkmingai šveicarai rėmė persekiojamus graikus, armėnus, airius, žydus, lenkus ir dar kitas mažas tautas ir kaip nuoširdžiai jie priglausdavo svetur engiamus laisvės kovotojus. Tai gerai žinodami, ir Rusijos carizmui pasipriešinusieji pabaltiečiai gausiai naudojosi tos priebėgos svetingumu. Atsiminkime tik estų politiką Paets, kuris 1905 m. po nepavykusios revoliucijos bėgo Šveicarijon, prisiminkime ir Rainį su žmona Aspazija, kurie net 14 metų išgyveno šiame krašte, kur pernai Latvijos dainiui Eastagnoloje net buvo pastatytas paminklas.

Šveicarijon veržėsi ir lietuviai, ypač gausiai nuo praėjusio šimtmečio galo. Žymią jų daugumą sudarė kunigai, kurie gimdėsi nuo rusų beskleidžiamų ūzmų — jauname, tik 1889 metais įkurtame Friburgo universitete ieškojo mokslinės atramos. Tokiu būdu ten susidarė ištisa lietuvių kolonija, kurioje, pradedant nuo 1895 metų, viešėjo daugiau kaip 110 studentų. Ypač per Pirmąjį Pasaulinį Karą ir tuoj jam pasibaigus, atvykdavo ir pasauliečiai — šalkauskis, Bistras, Turauskas, iš Klaipėdos krašto Ašmys, iš Amerikos Pakštas. Neatsiliko nei moterys, iš kurių čia vyravo Pečkauskaitė — Šatrijos Ragana. Skyrium dar minėtinos skaitlingos lietuviškos, kurios, Friburge studijuojančių kunigų globojamos, Jugenbohlyje pas Šv. Kryžiaus seseris ruošėsi savo pašaukimui.

Friburgo kantono vyriausybė lietuvius sislepdami nuo rusų valdžios, rūpestingai globojo, kas jiems leido nekliudomai ruošti būsima veiklai tėvynėje.

Šis universitetas bei laisva demokratiška aplinka ugdė ir politines lietuvių aspiracijas, nes daugelis profesorių susidomėjo tautiniu lietuvių atgimimu, kiti net aktyviai rėmė įvairius jų komitetus Friburge ir Lozanoje.

SESUO ŽYDRIOJI — VILJA

Salomėja Nėris

Vilnele, bėk į Viliją,
O Vilija — į Nemuną, —
Sakyk: Tėvynę mylime
Labiau mes už gyvenimą.

Kovas kovoje - kruvini
Sugrįžtame, sugrįžtame.
Žaidas nuplausim vandeny,
Žaliais šilkais aprišime.

Kiekviens akmuo prakalbintas,
Kokie mes vyrai, pasakys, —
Kaip prieš šalmus skaldėme,
Mirtis kaip merkė jų akis.

Sesuo žydrioji — Vilija,
Skubėk, skubėk į Nemuną, —
Sakyk, kad laisvę mylime
Labiau mes už gyvenimą.

SAJUNGOS-ALIANČA
PASTOGĖJ

IŠRINKTA NAUJA VALDYBA

Š.m. Sausio mėn. 26 dieną, Sąjungos Alianča patalpose, rua Lituânia, 67, įvyko visuotinas Sąjungos-Alianča narių susirinkimas, kuriame, be eilinių organizacijos reikalų, buvo renkama nauja 1975/76 metams, valdyba, Revizijos komisija ir jų kandidatai (suplentes). Susirinkus, kvorumui sudaryti, reikalingam narių skaičiui, pirmininkas Aleksandras Bumblis paskelbė susirinkimą pradėtu, pakviesdamas prezidiuman Antaną Dutkų pirmininkauti, Joną Antanaitį sekretoriauti ir inž. Algirdą Idiką daryti pranešimus. Prezidiumui užėmus savo vietas, pradėta svarstyti dienotvarkė. Inž. Algirdas Idika perskaitė pereinamo susirinkimo protokolą, supažindindamas susirinkusius su ano meto svarstomais klausimais ir, tuojau, Valdybos vardu, perskaitė pranešimą, vaizdžiai ir išsamiai perduodamas susirinkusiems Valdybos veiklos dviejų metų atsiuktus rezultatus. Po pranešėjo kalbos, Revizijos komisijos vardu, kalbėjo Jorge Garška, paliesdamas ekonomines ir finansines organizacijos sritis. Po to tarė žodį Petras Žarkauskas, apibūdinamas Vila Anastazijos lietuvių būrelio stovį ir jo veiklą. Visi pranešimai, po trumpų diskusijų, susirinkusiųjų vienbalsiai buvo priimti ir užtvirtinti.

Iš pranešimų paaiškėjo, kad lietuvių reikalams, arba lietuvybei, tebetarnauja dar tik Moko rūmai, kur, įvairiomis progomis, sutraukiama dar, be pačių sąjungiečių, ir kitų rajonų lietuvių. Gi, Vila Belos ir Vila Anastazijos pastatai, kitados švietę tų priemiesčių tautiečiams, šiandieną nebetarnauja savo paskirčiai ir, liūdniausia, kad nėra perspektyvų ir vilties, kad, kada nors, tuose rajonuose atgytų lietuviška veikla ir tie pastatai vėl galėtų tarnauti lietuvybei. Šiuo reikalu reiktų pakalbėti plačiau, bet apie tai kitą kartą.

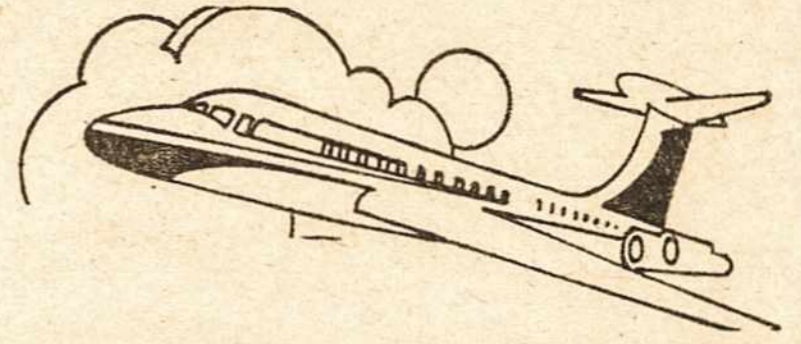
Po pranešimų ir diskusijų, pirmininkaujantis perskaitė pasiūlytų kandidatų į valdybą ir revizijos komisiją sąrašą, atsiklausdamas susirinkimo, ar visi sutinka su pasiūlytais kandidatais. Prieštaraujančių neatsiradus, pasiūlytas sąrašas buvo vienbalsiai nubalsuotas, būtent: 1- Aleksandras Bumblis - pirmininku; 2 - Jonas Antanaitis - vicepirmininku; 3 - Albina Ambrozevičienė ir Elena Pupelienė - išdininkėmis; 4 - inž. Algirdas Idika - sekretorium; 5 - Juozas Rimša - antruoju sekretorium; 6 - Anielė Dutkienė - knyginkė; 7 - Vaclovas Černiauskas - ūkio vedėjas ir inž. L. Jermalavičius ir Kazys Paukštys, kandidatai. Revizijos Komisija išrinkta: Jorge Garška, Norbertas Stasiulionis ir Jeroslavas Aradzenko. Kandidatais patvirtinti Antanas Navickas ir Juozas Karpavičius.

Su optimistine nuotaika reikia konstatuoti faktą, jog sąjungiečiai, vis dėl to, aktyviai dalyvauja savo organizacijoje ir gyvai rūpinasi jos reikalais. Šitai galima tvirtinti iš paskutinio visuotinio narių susirinkimo, kur buvo jaučiamas narių susidomėjimas visais reikalais, kas tik liečia Sąjungą-Aliančą. Nė vienas iškeltas klausimas nepraejo be rūpestingo jo gvildenimo ir pilno išsiaiškinimo.

SKRENDAME

visi kartu i

EUROPA!

1975 m. birželio 19 – liepos 4 d.d.
yra rengiama JAV ir Kanados
lietuvių ekskursija į EUROPA.

Bus aplankyta VOKIETIJA, ŠVEICARIJA ir ITALIJA. Kelionė — turininga ir įdomi.

Šią kelionę organizuoja Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrija ir Kunigų Vienybė.

Brazilijos Lietuvių Kunigų
Vienybės pirmininkui

1975 met. sausio mėn. 25 d.

Didžiai Gerbiamas Kunige,

Spaudoje, turbūt, skaitėte, kad 1975 — Šventaisiais metais — Amerikos Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybė ir Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrija birželio 19 — liepos 4 d.d. organizuoja maldininkų kelionę Romon. Kelionės tvarkraštį siunčiame Jums su šiuo laišku.

Būnant Romoje, viena diena skirta pasaulio lietuvių kunigų suvažiavimui. Bus dvi paskaitos:

-x- Sąjungos-Alianča Valdybos pirminkui Aleksandrui Bumblui pasiūlius, buvo patvirtinti garbės nariais Jorge Garška ir Petras Žarkauskas. O buvusiam vice-pirmininkui, Justinui Žvingilai, A. Ambrozevičienei pasiūlius, išreikšta vieša padėka už jo darbuotę ir didelį pasiaukavimą Lietuvių Sąjungai-Alianča, ir bendrai, lietuvybės reikalams.

-x- Visuotinio narių susirinkimo nutarimu, priimtas Alf. Pupelio pasiūlymas pakelti nario mokesį iki 5,00, pradedant nuo sausio mėn. 1975 met. Negalintieji susimokėti nario mokesį, bus atleisti Valdybos nuožiūra.

-x- Prelatas Aleksandras Arminas, gyvenantis Mauá mieste, įstojo nariu į Lietuvą Sąjungą-Aliančą. Sveikiname naują nari.

"KRIKŠČIONIS GYVENIME" išleido naujai išverstą Lietuvoj "Psalmyną". Kietais viršeliais, 264 psl., kalba žavėtina graži. Kaina \$3.50. Imant nemažiau 10 egz. — po \$2.50. Užsakyti adresu: "Krikščionis Gyvenime, I.C.C. Putnam, Ct. 06260, USA

1. Lietuvis kunigas praeityje ir
2. Lietuvis kunigas dabartyje.

Pirmąją paskaitą skaitys kun. prof. P. Rabikauskas, o antrąją — prel. L. Tulaba.

Amerikos Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybės Centro Valdyba kreipiasi į Jus ir prašo sukviesti kunigus ir surasti atstovą, kuris galėtų Jūsų krašto kunigus atstovauti organizuojamame suvažiavime. Prašo taip pat raštu paruošti pranešimą apie pastoracines sąlygas bei problemas. Duokite pasiūlymų (kokiais būdais liet. kunigai gali vieni kitiems padėti; maldaknygių, pamokslų, giesmių klausimas).

Pranešimą prašom prisiųsti KV Centro Valdybai iki balandžio 1 d. Nuorašą malonėkite pasiųsti kun. dr. V. Rimšeliui.

Jūsų pranešimas bus multiplikuotas ir įteiktas suvažiavimo dalyviams.

Laukiame Jūsų pritarimo ir nuosirdaus bendradarbiavimo.

Jus gerbiaš

Prel. Jonas Balkūnas
KV Centro ir Valdybos pirmininkas ir

Kun. Vytautas Pikturna
Centro Valdybos sekretorius.

-x- Nors ir pavėluotai, bet netiktu praleisti neprisiminus gražų ir įspūdingą sąjungiečių pasiruošimą Naujų Metų sutikimo progą. Gražūs daiktai prisiminti, juos paminėti niekada ne vėlu. Retas toks pobūvis kada nors ir kur nors, tarp lietuvių, yra buvęs. Prilygti sąjungiečiams, vargu ar rasis. Tik pas juos, Rua Lituânia, gyvenama šiltoji ir draugiškoji atmosferoje, pakeltoje lietuviškoje nuotaikoje.

-x- Visuotiname narių susirinkime svarstyta ir nutarta, pakeisti Sąjungos-Alianča kakuriuos įstatų paragrafus. Valdyba įgaliota sudaryti keičiamų paragrafų projektus ir pateikti susirinkimui. Visi nariai kviečiami tam darbui, ir prašomi duoti savo pasiūlymus valdybai, kokie ir kaip turi būti pakeisti, jau atgyvenę, įstatų paragrafai.

S-gos Krsp.

Savaitraščio "MŪSŲ LIETUVA"
APYVARTA 1974 metais

P A J A M O S

1. Prenumeratos - Cr\$.13.364,80	
2. Aukos (Garbės Leidėjų ir kitu remėjų - 10.066,60	
3. Kitos pajamos (pranešimai, skelbimai) - 3.143,10	
	26.574,50

IŠLAIDOS

1. Paruošimas ir spausdinimas - CR\$. 16.191,00	
2. Ženkla ir kitos pašto išlaidos - 2.051,60	
3. Popierius 4.644,70	
4. Bend. išlaidos (klišės išnešiotojai ir išvežiojimas 3.078,50	
	25.965,80
Likutis 1975 m. 608,70	
	26.574,50

ŠVENTASIS RAŠTAS, NAUJASIS TESTAMENTAS. Vertimas iš graikų kalbos. Jis atliktas Lietuvos kunigų Č. Kavaliausko ir V. Aliulio. Atspausdinta Bostone. — Tai nauja, gražia, lengvai skaitoma lietuvių kalba išleistas Naujasis Testamentas. Turi trumpas antraštelės ir gerus paaiškinimus. Gale pridėta Liturginė rodyklė — nurodyti Mišių skaitymai visiems metų sekmadieniams, Viešpaties ir šventųjų šventėms.

Knygą galima nusipirkti ir M. Lietuvos administracijoje.

Nuoširdi padėka visiems rėmėjams, prenumeratoriams, talkininkams ir bendradarbiams.

Kun. P. Daugintis
M. Lietuvos Administratorius

MŪSŲ ŽINIOS

VASARIO 16-tosios minėjimas

15 val.: Mišios V. Zelinos bažnyčioj

16 val.: Minėjimas Seselių Pranciškiečių salėj.

Programoj: LKB Choras, Nemunas ir Rūtelė; gyvasis paveikslas; deklamacijos; įvairių tautų atstovai. Numerių pristatymas lietuviškai ir portugališkai. Tad galima pasikviesti ir kitataučių - ir jie supras.

L.K.SV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Šaukiamas Vasario mėnesio 23 dieną (sekmadienį) 15 val. Jaunimo Namuose.

Programoje bus Vatikano Antrojo Dokumentų studijos.

Bendruomenės darbo gairės ateičiai.

Apžvalga praėjusio laiko.

Kviečiami dalyvauti visi bendruomenės nariai ir visi lietuviai katalikai.

J. Šeškevičius
Pirmininkas

Vasario 11 su kitais 20-timi kunigu baigdamas kursą netoli Fortaleza, kun. A. Saulaitis tą kursą tęs Recife mieste iki vasario 22, pakeliui trumpai sustodamas Natal ir João Pessoa miestuose. Studijų metu turėjo progos susipažinti su „Nordeste“ parapijomis ir žmonių gyvenimu, talkindamas miestelyje Baturité, kaime Trairi ir žvejų kaimelyje Mundaú, kur yra smėlio kopos pajūryje, kaip Lietuvoje. I São Paulį sugrįš vasario pabaigoje

VEIKLOS KALENDORIUS

Parapijos, organizacijos, visuomenės veikėjai ruošia šių metų VEIKLOS KALENDORIŲ, stengdamiesi jį suderinti su kitų organizacijų darbais ir galimai greičiau jį paskelbti visuomenei, kad visi galėtų pilnai orientuotis savo veikloj ir iniciatyvose.

LIET. PAMALDOS

Lapoj, ateinantį sekmadienį, vasario 16 d. del Lietuvos Nepriklausomybės sukakties minėjimo, nebus.

Klebonas

ŠAUKIAMAS POSĖDIS

Pirmasis Jaunimo Kongreso ORGANIZACINIO KOMITETO VALDYBOS draug su visų komisijų atstovais POSĖDIS šaukiamas vasario m. 23 d., sekmadienį Šv. Kazimiero parapijos patalpose, Rua Juatindiba, 20, Parque da Moóca, 16 valanda.

Ar. Steponaitis
JKO Komiteto Valdybos pirmininkas

RIO

Rio de Janeiro mieste mirė dr. Jan REISSER, paskutinis nepriklausomos Čekijos ministeris Brazilijoje.

Velionis buvo didelis kovotojas už Europos laisvę ir visuomet, ypatingai ministerio dr. Friko Merio laikais, atsilankydavo į Lietuvos Nepriklausomybės šventes, dažnai pasakydamas ir prakalbą.

7-tos dienos Mišios už velionį buvo atnašautos sausio 30 d. N.S. Rosário do Leme bažnyčioje, kur buvo atstovauta ir lietuvių kolonija.

LIETUVIŠKOJI SPAUDA —
• MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA. •
• Remkime ją ir skleiskime! •

Šio "MŪSŲ LIETUVOS" numerio

GARBĖS LEIDĖJAS yra

T. VL. ANTANAS ŠATAS, OFM

Jam nuoširdžiausia padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

GARBĖ KOVOJANČIAI TAUTAI. (Iš 1 psl.)

Turim galimybių ir mes kurti lietuvišką klubą — stovyklavimo ir poilsio vietą, kur kartu su jaunimu, ir suaugusieji galėtų tiek fiziniai, kiek dvasiniai ir tautiniai atsigausti. Tik ir čia reikia susitarimo ir organizavimo.

Vienam ir kitam projektui įgyvendinti reikia, aišku, patalpų. Betgi kolonija turi Lietuvos ir pačių imigrantų lėšomis pastatytus rūmus, skirtus švietimo ir kultūros reikalams, kurie tačiau šiandien, kaip anoji Trakų pilis, „pelėsiais ir kerpėmis apaugę“, liūdnei sensta ir griūva, nepasiekę savo tikslo. O tie rūmai galėtų atgimti naujam gyvenimui — ir vėl šviesti savo kultūra: saviesiems, jaunimui, ir net kitataučių publikai. Ir būtų kultūros bei artimo meilės paminklai!

Gruodžio mėnesį atvyks į São Paulą jaunimo iš visų laisvo pasaulio kraštų. Ar jie susikalbės lietuviškai su mūsų jaunimu? Ką jiems parodysim iš savo kolonijos kultūros, istorijos, laimėjimų, atliktų darbų? Kokį įspūdį jie išsiveš iš šios, savo skaičiumi laisvajame pasaulyje antrą, lietuvių kolonijos?

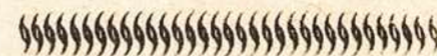
Tad stenkimės įgyvendinti, bet konkrečiai, šiuos kelis užsibrėžtus tikslus:

- ugdyti lietuvių namie, organizacijose, gyvenime,
- jungtis ir organizuotis;
- steigti liet. archyvą bei muziejų;
- kurti senelių namus;
- organizuoti jaunimo stovyklavietę bei poilsio vietą.

Šiomet įgyvendinę šiuos kelis iškeltus sumanymus, ateinančiais metais švęsdami Nepriklausomybės šventę, turėsime kuo konkrečiau pasidžiaugti.

Tegul meilė Lietuvos dega mūsų širdyse.

Kapit. J. Čiuvinskas

Susipratęs tautietis
skaito ir platina
vienintelį P. Amerikos
savaitraštį
MŪSŲ LIETUVA

UŽSIMOKĖJO UŽ M.L.

Po 50 kr. Teklė Girčius, J. Kiaušinis, Simas Pliundzulaitis, Adam Kasakevičius.

90 kr. Alberto Peleskas (iš Paraná)

100 kr. Jurgis Vaičiulionis.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

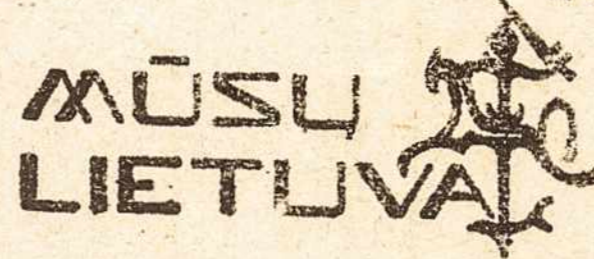
Inscr. Estadual: 104.518.917

C. E. C. 60.882.900/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO
Redator: Jonas Kidykas
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai teikiami ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.